

PHÁP LUẬT VỀ PHÂN ĐỊNH THẨM QUYỀN TRONG QUẢN LÝ NHÀ NƯỚC GIỮA TRUNG ƯƠNG VÀ ĐỊA PHƯƠNG - TỪ THỰC TIỄN TP. HỒ CHÍ MINH

PHẠM VĂN PHONG*

Hệ thống pháp luật về phân định thẩm quyền giữa trung ương và địa phương có vai trò quan trọng trong quá trình xây dựng, hoàn thiện nhà nước pháp quyền, nâng cao hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước ở Việt Nam. Trong các địa phương trên cả nước, TP. Hồ Chí Minh thời gian qua đã được pháp luật phân cấp, phân quyền một số thẩm quyền mang tính đặc thù của một trung tâm kinh tế lớn nhất của cả nước, thành phố trực thuộc trung ương. Bài viết tập trung khái quát hệ thống pháp luật, đánh giá thực trạng và đề xuất một số giải pháp hoàn thiện pháp luật về phân định thẩm quyền trong quản lý nhà nước giữa trung ương và địa phương từ thực tiễn TP. Hồ Chí Minh.

Từ khóa: Phân định thẩm quyền; quản lý nhà nước; chính quyền trung ương; chính quyền địa phương.

The legal system on the delineation of authority between central and local governments plays a crucial role in developing and perfecting the rule of law state, enhancing the effectiveness and efficiency of state management in Vietnam. Among the localities nationwide, Ho Chi Minh City has recently been granted a number of specific powers through decentralization, due to its status as the largest economic hub and a centrally governed city. This article focuses on overviewing the legal system, assesses its current situation, and offers recommendations for improving laws on authority delineation between central and local governments from the practice of Ho Chi Minh City.

Keywords: Authority delineation; state management; central government; local governments.

NGÀY NHẬN: 17/6/2024

NGÀY PHẢN BIỆN, ĐÁNH GIÁ: 20/8/2024

NGÀY DUYỆT: 18/9/2024

DOI: <https://doi.org/10.59394/qlnn.344.2024.961>

1. Đặt vấn đề

Quản lý nhà nước (QLNN) là một dạng quản lý xã hội đặc biệt, mang tính quyền lực nhà nước và sử dụng pháp luật và chính sách để điều chỉnh hành vi của cá nhân, tổ chức trên tất cả các mặt của đời sống xã hội do các cơ quan, tổ chức, cá nhân có thẩm quyền thực hiện, nhằm phục vụ Nhân dân, duy trì sự ổn

định và phát triển của xã hội¹. QLNN được tổ chức trên nhiều lĩnh vực, từ chính trị, kinh tế, văn hóa - xã hội đến quốc phòng, an ninh và đối ngoại. Chu trình QLNN rất đa dạng, từ việc xây dựng, ban hành pháp luật đến tổ chức

* TS, Tạp chí Cộng sản

thực hiện pháp luật và thực hiện thanh tra, kiểm tra, giám sát, xử lý vi phạm pháp luật.

Phân định thẩm quyền QLNN giữa trung ương và địa phương có thể thực hiện bằng nhiều hình thức như phân cấp, phân quyền, ủy quyền và các hình thức khác. Bài viết tập trung nghiên cứu pháp luật về phân định thẩm quyền trong QLNN trên ba phương diện cơ bản: (1) Phân định thẩm quyền ban hành văn bản quy phạm pháp luật; (2) Phân định thẩm quyền quản lý tổ chức bộ máy, nhân sự; (3) Phân định thẩm quyền quản lý đầu tư, tài chính, ngân sách từ thực tiễn TP. Hồ Chí Minh.

2. Thực trạng pháp luật về phân định thẩm quyền trong quản lý nhà nước giữa trung ương và địa phương từ thực tiễn TP. Hồ Chí Minh

TP. Hồ Chí Minh (viết tắt là Thành phố) với vị thế chiến lược, là “động lực, đầu tàu, dẫn dắt trong vai trò của một trung tâm lớn về kinh tế, tài chính, thương mại, văn hóa, khoa học - công nghệ, đổi mới sáng tạo, giáo dục - đào tạo của vùng kinh tế trọng điểm phía Nam và cả nước, là cửa ngõ quan trọng kết nối với khu vực và thế giới”² đã được Đảng, Nhà nước đặc biệt quan tâm, ban hành nhiều chủ trương, chính sách, pháp luật; trao cho một số thẩm quyền nhằm thúc đẩy sự phát triển. Nhà nước đã ban hành một số văn bản riêng cho thành phố, điển hình là: Nghị quyết số 54/2017/QH14 ngày 24/11/2017 của Quốc hội về thí điểm cơ chế, chính sách đặc thù phát triển TP. Hồ Chí Minh; Nghị quyết số 98/2023/QH15 ngày 24/6/2023 của Quốc hội về thí điểm một số cơ chế, chính sách đặc thù phát triển TP. Hồ Chí Minh; Nghị định số 84/2024/NĐ-CP ngày 10/7/2024 của Chính phủ về thí điểm phân cấp QLNN một số lĩnh vực cho chính quyền TP. Hồ Chí Minh; Nghị định số 07/2024/NĐ-CP ngày 01/02/2024 của Chính phủ về quy định chi tiết việc bầu, tuyển dụng, sử dụng, quản lý cán bộ, công chức làm việc tại xã, thị trấn và cán bộ phường của TP. Hồ Chí Minh; Nghị định số 11/2024/NĐ-CP ngày 02/02/2024 của Chính phủ quy định về lãi vay, lợi nhuận hợp lý, phương thức thanh toán, quyết toán dự án đầu tư theo hợp đồng BT; miễn thuế thu nhập doanh nghiệp, miễn thuế thu nhập cá nhân

trên địa bàn TP. Hồ Chí Minh.

a. Phân định thẩm quyền ban hành pháp luật giữa trung ương và địa phương

Đây là quy trình quan trọng đầu tiên của hoạt động quản lý. Hiện nay, thẩm quyền xây dựng, ban hành văn bản quy phạm pháp luật được định hướng trong *Hiến pháp*, được điều chỉnh trực tiếp trong *Luật Ban hành văn bản quy phạm pháp luật* năm 2015 và một số văn bản pháp luật khác, như: *Luật Tổ chức Quốc hội*, *Luật Tổ chức Chính phủ*, *Luật Tổ chức chính quyền địa phương*.

Tại TP. Hồ Chí Minh, Nghị quyết số 98/2023/QH15 trao cho chính quyền Thành phố được ban hành một số văn bản quy phạm pháp luật mang tính đặc thù hơn nhằm thực hiện tốt hơn vai trò QLNN ở trung tâm kinh tế lớn nhất của cả nước. Hội đồng nhân dân (HĐND) Thành phố được quyết định áp dụng trên địa bàn phí, lệ phí chưa được quy định trong Danh mục phí, lệ phí ban hành kèm theo *Luật Phí và lệ phí*; chẳng hạn, trình tự, thủ tục chuyển mục đích sử dụng đất trồng lúa dưới 500 ha sẽ do HĐND Thành phố quy định.

Đối với Ủy ban nhân dân (UBND) Thành phố trong lĩnh vực hợp đồng BT, Thành phố được quyền quy định tiêu chuẩn đánh giá về năng lực, kinh nghiệm, kỹ thuật, tài chính của nhà đầu tư thực hiện dự án. UBND Thành phố được ban hành quy chế thu và sử dụng tiền duy tu, tái tạo cơ sở hạ tầng, trong đó quy định cụ thể đối tượng, nguyên tắc, mức thu, cơ chế quản lý và sử dụng nguồn thu, bảo đảm tính minh bạch, hợp lý, gắn với cơ chế tự chủ tài chính của Ban Quản lý các khu chế xuất và công nghiệp Thành phố. Khoản tiền này không phải kê khai, tính nộp thuế giá trị gia tăng và là chi phí được trừ khi xác định thu nhập chịu thuế thu nhập doanh nghiệp.

Ngoài ra, UBND Thành phố được ban hành trình tự, thủ tục và quyết định việc lựa chọn nhà đầu tư. Nguồn thu từ giao dịch tín chỉ các-bon là nguồn thu ngân sách Thành phố được hưởng 100%; các khoản thu này không dùng để xác định tỷ lệ phần trăm (%) đối với các khoản thu phân chia giữa ngân

sách trung ương và ngân sách của Thành phố. UBND Thành phố xây dựng, trình HĐND Thành phố thông qua và ban hành hệ số điều chỉnh giá đất phù hợp với tình hình thực tiễn của Thành phố để áp dụng tính tiền sử dụng đất, tiền thuê đất đối với tất cả các khu đất, thửa đất (không phân biệt giá trị tính theo bảng giá đất) trong trường hợp bảng giá đất đã thu thập thông tin thị trường.

b. Phân định thẩm quyền quản lý tổ chức bộ máy, nhân sự giữa trung ương và địa phương

Căn cứ vào năng lực và điều kiện cụ thể của chính quyền địa phương, Chính phủ có thể ủy quyền cho chính quyền địa phương thực hiện một số nhiệm vụ với các điều kiện bảo đảm thực hiện nhiệm vụ đó. Chính phủ hướng dẫn và kiểm tra HĐND trong việc thực hiện *Hiến pháp*, luật, nghị quyết của Quốc hội, pháp lệnh, nghị quyết của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, lệnh, quyết định của Chủ tịch nước, nghị quyết, nghị định của Chính phủ, quyết định, chỉ thị của Thủ tướng Chính phủ; kiểm tra tính hợp hiến, hợp pháp của các nghị quyết của HĐND; tạo điều kiện để HĐND thực hiện nhiệm vụ và quyền hạn theo luật định (Điều 25 Luật Tổ chức Chính phủ).

Tại Điều 9 Nghị quyết số 98/2023/QH15 quy định về tổ chức bộ máy chính quyền của Thành phố có một số điểm đáng chú ý về thẩm quyền. Cụ thể, HĐND Thành phố thành lập Sở An toàn thực phẩm là cơ quan chuyên môn thuộc UBND Thành phố; quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn, tổ chức bộ máy của Sở An toàn thực phẩm trên cơ sở chuyển chức năng QLNN về an toàn thực phẩm, thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm hành chính về an toàn thực phẩm, việc cấp giấy chứng nhận kiểm dịch sản phẩm động vật ra khỏi địa bàn Thành phố từ Sở Y tế, Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, Sở Công Thương cho Sở An toàn thực phẩm. Bên cạnh đó, HĐND Thành phố có thẩm quyền cao hơn các địa phương khác:

(1) Quyết định cơ cấu, số lượng cán bộ, công chức tại xã, phường, thị trấn; quyết định số lượng, chức danh, chế độ, chính sách đối

với người hoạt động không chuyên trách tại các xã, phường, thị trấn, bảo đảm tinh gọn tổ chức bộ máy; ban hành tiêu chí, tiêu chuẩn, định mức đối với số lượng cán bộ, công chức tại xã, phường, thị trấn.

(2) Quyết định bố trí ngân sách của Thành phố để chi thu nhập tăng thêm cho cán bộ, công chức, viên chức, người hoạt động không chuyên trách tại xã, phường, thị trấn, người lao động thuộc khu vực QLNN, tổ chức chính trị, tổ chức chính trị - xã hội, đơn vị sự nghiệp công lập, một số hội có tính chất đặc thù và một số cơ quan trung ương trên địa bàn Thành phố, theo hiệu quả công việc ngoài việc thực hiện chi thu nhập tăng thêm theo quy định của pháp luật hiện hành về cơ chế tự chủ tài chính đối với cơ quan hành chính, đơn vị sự nghiệp công lập, bảo đảm không vượt quá 1,8 lần mức lương ngạch, bậc, chức vụ và chi thu nhập tăng thêm không vượt quá 0,8 lần quỹ lương cơ bản của cán bộ, công chức, viên chức, người lao động thuộc phạm vi quản lý;

(3) Quyết định mức thu nhập cho các chuyên gia, nhà khoa học, người có tài năng đặc biệt của Thành phố; quyết định về nguyên tắc, tiêu chuẩn, điều kiện, quy trình, mức thu nhập và các chính sách khác để tuyển dụng công chức, viên chức từ nguồn sinh viên tốt nghiệp xuất sắc, người có trình độ cao phù hợp với nhu cầu tuyển dụng của Thành phố.

Đối với thiết chế hành chính, UBND Thành phố có thẩm quyền quyết định thành lập, tổ chức lại, giải thể các đơn vị sự nghiệp công lập thuộc UBND Thành phố bảo đảm các nguyên tắc, tiêu chí, điều kiện theo quy định của pháp luật; quyết định chuyển một số chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn theo quy định của pháp luật thuộc chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn của các cơ quan chuyên môn thuộc UBND Thành phố cho các cơ quan chuyên môn, cơ quan hành chính khác thuộc UBND Thành phố, UBND quận, huyện và thành phố Thủ Đức.

Chủ tịch UBND Thành phố được ủy quyền cho người đứng đầu cơ quan hành chính khác thuộc UBND Thành phố, người đứng đầu đơn

vị sự nghiệp công lập thuộc UBND Thành phố thực hiện một hoặc một số nhiệm vụ, quyền hạn của mình trong khoảng thời gian xác định kèm theo các điều kiện cụ thể. Việc ủy quyền phải bằng văn bản và quy định rõ trách nhiệm của người ủy quyền và người được ủy quyền, bảo đảm công khai, minh bạch, hiệu quả.

c. Phân định thẩm quyền quản lý đầu tư, tài chính, ngân sách giữa trung ương và địa phương

Một số văn bản quy phạm pháp luật đã được ban hành thể hiện nguyên tắc, phân định thẩm quyền giữa trung ương và địa phương trong lĩnh vực tài chính, ngân sách, như: *Luật Doanh nghiệp* năm 2020, *Luật Đầu tư* năm 2020, *Luật Các tổ chức tín dụng* sửa đổi năm 2024, *Luật Đất đai* năm 2024, *Luật Ngân sách nhà nước* năm 2015,...

Nghị quyết số 98/2023/QH15 là một bước đột phá về phân cấp cho Thành phố nói chung, phân cấp về đầu tư, tài chính, ngân sách nói riêng (tại Điều 4, 5) và thể hiện trên các nội dung chính, như:

(1) HĐND Thành phố quyết định bố trí vốn đầu tư công để hỗ trợ giảm nghèo, giải quyết việc làm thông qua việc giao UBND Thành phố ủy thác cho Ngân hàng Chính sách xã hội chi nhánh Thành phố thực hiện chính sách cho vay hỗ trợ hộ nghèo, hộ cận nghèo, hộ mới thoát nghèo, giải quyết việc làm. HĐND Thành phố quy định tiêu chí, điều kiện, mức, nội dung, hình thức và thời gian hỗ trợ.

(2) Thành phố được thí điểm mô hình phát triển đô thị theo định hướng phát triển giao thông công cộng (TOD).

(3) UBND Thành phố tổ chức đấu thầu lựa chọn nhà đầu tư thực hiện dự án có sử dụng đất đáp ứng đầy đủ các điều kiện quy định.

(4) Căn cứ dự toán ngân sách nhà nước hàng năm đã được Quốc hội quyết định, Thủ tướng Chính phủ giao và tình hình thực tế của Thành phố, HĐND Thành phố quyết định dự toán, phân bổ ngân sách Thành phố bảo đảm phù hợp với định hướng cơ cấu lại ngân sách nhà nước, phát triển kinh tế - xã hội và các lĩnh

vực quan trọng theo quy định của Quốc hội và Chính phủ.

(5) Thành phố thực hiện cơ chế tạo nguồn thực hiện cải cách tiền lương theo quy định. Sau khi ngân sách Thành phố bảo đảm đủ nguồn thực hiện cải cách tiền lương và các chính sách an sinh xã hội cho cả thời kỳ ổn định ngân sách theo quy định của cấp có thẩm quyền, HĐND Thành phố được quyết định theo thẩm quyền.

(6) HĐND Thành phố quyết định việc sử dụng ngân sách của Thành phố để thực hiện dự án, công trình giao thông đường bộ có tính chất vùng, liên vùng nằm trên ranh giới, địa giới hành chính giữa Thành phố và địa phương khác, các dự án quốc lộ, đường cao tốc đi qua địa bàn Thành phố; hỗ trợ địa phương khác trong nước, hỗ trợ địa phương tại quốc gia khác trong trường hợp cần thiết.

(7) HĐND Thành phố quyết định áp dụng trên địa bàn: phí, lệ phí chưa được quy định trong Danh mục phí, lệ phí ban hành kèm theo *Luật Phí và lệ phí*; điều chỉnh mức hoặc tỷ lệ thu phí, lệ phí đã được cấp có thẩm quyền quyết định đối với các loại phí, lệ phí được quy định trong Danh mục phí, lệ phí ban hành kèm theo *Luật Phí và lệ phí*, trừ án phí, lệ phí Tòa án và các loại phí thuộc nguồn thu của ngân sách trung ương hưởng 100%.

(8) Căn cứ dự toán ngân sách nhà nước hàng năm đã được Quốc hội quyết định, Thủ tướng Chính phủ giao và tình hình thực tế của Thành phố, HĐND Thành phố quyết định dự toán, phân bổ ngân sách của Thành phố bảo đảm phù hợp với định hướng cơ cấu lại ngân sách nhà nước, phát triển kinh tế - xã hội và các lĩnh vực quan trọng theo quy định.

(9) Thành phố thực hiện cơ chế tạo nguồn thực hiện cải cách tiền lương theo quy định. Sau khi ngân sách của Thành phố bảo đảm đủ nguồn thực hiện cải cách tiền lương và các chính sách an sinh xã hội cho cả thời kỳ ổn định ngân sách theo quy định của cấp có thẩm quyền, HĐND Thành phố được quyết định theo thẩm quyền.

3. Những hạn chế, bất cập về phân định thẩm quyền quản lý nhà nước giữa trung ương và thành phố

Một là, số lượng văn bản ban hành quy định về phân cấp, phân quyền tăng nhiều, tuy nhiên về cơ bản mới chỉ tập trung vào một số lĩnh vực như: đầu tư, kinh tế, tài chính, ngân sách, quy hoạch, xây dựng, tài nguyên và môi trường, giao thông - vận tải, y tế, giáo dục và đào tạo, lao động, giáo dục nghề nghiệp, nội vụ..., trong đó phải kể đến Nghị định số 84/2024/NĐ-CP ngày 10/7/2024 về thí điểm phân cấp QLNN một số lĩnh vực cho chính quyền Thành phố. Ở các lĩnh vực khác, nhất là những lĩnh vực thuần túy chuyên môn thì chưa có nhiều văn bản điều chỉnh vấn đề phân cấp.

Hai là, mặc dù Luật Tổ chức Chính phủ năm 2015 (sửa đổi, bổ sung năm 2019) đã quy định thẩm quyền cho Chính phủ trong việc phân quyền nhưng đến nay hầu như chưa có văn bản nào ở “tâm” Chính phủ quy định vấn đề phân quyền trong các lĩnh vực thuộc QLNN ở địa phương, hình thức chủ yếu vẫn phải là “thông qua luật”.

Ba là, nội dung nhiều văn bản không phân định rõ đâu là ủy quyền, đâu là phân cấp, do đó tên gọi của văn bản thường được thiết kế chung là “quy định về ủy quyền, phân cấp”, vì vậy, khi áp dụng, rất khó xác định trường hợp nào là ủy quyền, trường hợp nào là phân cấp³.

Bốn là, các văn bản đã ban hành còn có những điểm chưa đồng bộ, thậm chí mới chỉ dừng lại ở những nguyên tắc, yêu cầu mà chưa có những cơ chế cụ thể.

4. Một số kiến nghị

Thứ nhất, đa dạng hóa hình thức văn bản nhằm đẩy mạnh, cụ thể phân định thẩm quyền trong QLNN giữa trung ương và địa phương. Theo các quy định hiện hành của pháp luật, thực tiễn triển khai công tác phân cấp, phân quyền và ủy quyền hiện nay, có thể liệt kê một số hình thức văn bản chủ yếu sau: (1) Đối với phân cấp (nghị định, quyết định, thông tư); (2) Phân quyền (luật); (3) Ủy quyền (văn bản hành chính ủy quyền); quyết định ủy quyền.

Qua rà soát hệ thống văn bản hiện nay về phân cấp, phân quyền và ủy quyền trong các lĩnh vực QLNN cho thấy, hình thức của các văn bản này chủ yếu ban hành dưới dạng nghị định, thông tư, quyết định. Nội dung phân định thẩm quyền mang nặng tính vụ việc, vấn đề cụ thể nên nội dung ủy quyền, phân cấp cũng chỉ dừng lại ở những vấn đề mang tính vụ việc và trong phạm vi hẹp. Bên cạnh đó, chính quyền trung ương có một số nghị quyết (ví dụ nghị quyết của Quốc hội) giao cho Thành phố một số quyền đặc thù song lại mang tính thí điểm, tạm thời, thiếu tính ổn định. Để đẩy mạnh phân định thẩm quyền cho Thành phố những vấn đề lớn, mang tính ổn định, lâu dài. Thời gian tới, Quốc hội, Chính phủ cần tăng cường việc phân cấp thông qua nhiều hình thức văn bản khác, nhất là phải được quy định trong Luật.

Thứ hai, tiếp tục rà soát, sửa đổi, bổ sung và hoàn thiện các quy định của pháp luật chuyên ngành theo hướng đẩy mạnh phân cấp, phân quyền, xác định rõ trách nhiệm giữa Chính phủ với các bộ, ngành và giữa Chính phủ, các bộ, ngành với chính quyền địa phương, bảo đảm phù hợp với tinh thần Nghị quyết Đại hội XIII của Đảng và quy định của Hiến pháp năm 2013, Luật Tổ chức Chính phủ năm 2015 (sửa đổi, bổ sung năm 2019).

Chính phủ cần tập trung vào quản lý vĩ mô, xây dựng thể chế, chính sách, chiến lược, quy hoạch, kế hoạch; tăng cường năng lực dự báo, phân tích và đề xuất chính sách; Thủ tướng Chính phủ lãnh đạo công tác của Chính phủ; lãnh đạo việc xây dựng chính sách và tổ chức thi hành pháp luật; bộ trưởng, thủ trưởng cơ quan ngang bộ chịu trách nhiệm QLNN về ngành, lĩnh vực được phân công; tổ chức thi hành và theo dõi việc thi hành pháp luật liên quan đến ngành, lĩnh vực trong phạm vi cả nước.

Chính phủ, Thủ tướng Chính phủ không quyết định các vấn đề cụ thể thuộc trách nhiệm của các bộ, ngành theo phân công của Chính phủ và những vấn đề thuộc trách nhiệm của chính quyền địa phương trong phạm vi đã được phân cấp, phân quyền. Đồng

thời, hoàn thiện các quy định về phân cấp, phân quyền trên một số lĩnh vực cụ thể như kế hoạch và đầu tư, tài chính, giao thông - vận tải, tài nguyên và môi trường... Các quy định về phân cấp, phân quyền trên các lĩnh vực cụ thể sẽ tạo khung pháp lý nền tảng bảo đảm QLNN thống nhất, hiệu quả⁴.

Thứ ba, tăng cường tham mưu với Quốc hội, Chính phủ ban hành các văn bản phân cấp, phân quyền, ủy quyền trong các lĩnh vực QLNN của Thành phố trong phạm vi thẩm quyền của Quốc hội, Chính phủ, đặc biệt là các bộ, cơ quan ngang bộ. Đối với vấn đề cần phân cấp, phân quyền trong các lĩnh vực thuộc QLNN của bộ, ngành mang tính phổ quát, liên quan tới nhiều ngành, địa phương nên tăng cường đề xuất Chính phủ ban hành các văn bản thuộc thẩm quyền theo quy định của *Luật Tổ chức Chính phủ, Luật Ban hành văn bản quy phạm pháp luật* để phân quyền mạnh mẽ hơn nữa cho chính quyền, cơ quan ở địa phương, trong đó tập trung các vấn đề quản lý nảy sinh hàng ngày, liên quan trực tiếp đời sống của người dân và doanh nghiệp.

Thứ tư, rà soát, tổng hợp những vấn đề cần phân quyền cho chính quyền địa phương thuộc những lĩnh vực trọng tâm của ngành, tham mưu Chính phủ trình Quốc hội thực hiện phân quyền khi ban hành các luật có liên quan. Xuất phát từ quy định việc phân quyền phải được thực hiện thông qua luật. Nếu chính quyền Thành phố muốn phân quyền các cơ quan nhà nước cấp dưới thì cần phải đề xuất Quốc hội ban hành luật. Theo đó, hàng năm với tư cách là cơ quan giúp Chính phủ xây dựng dự thảo chương trình xây dựng luật, pháp lệnh của Quốc hội, Bộ Tư pháp cần rà soát, tổng hợp những vấn đề cần phân quyền cho địa phương để ban hành mới, sửa đổi luật, pháp lệnh.

Thứ năm, bên cạnh hoàn thiện hệ thống pháp luật cần thiết phải nâng cao hiệu quả thực hiện pháp luật về phân định thẩm quyền trong QLNN giữa trung ương và địa phương. Chính quyền địa phương cần phối hợp chặt chẽ với Quốc hội, Chính phủ và cơ quan có liên quan

xây dựng phương án cụ thể khi phân cấp, bảo đảm khi phân cấp, cơ quan nhà nước ở địa phương có đủ cơ sở vật chất, nhân lực thực hiện nhiệm vụ. Bên cạnh đó, chính quyền địa phương cần tăng cường năng lực của cán bộ, công chức trong thực thi các nhiệm vụ do chính quyền trung ương phân cấp, phân quyền với hiệu quả, chất lượng cao. Ngoài ra, cần tăng cường công tác thanh tra, kiểm tra, giám sát, xử lý vi phạm và hỗ trợ, giải đáp thắc mắc của chính quyền địa phương khi phân cấp, phân quyền, ủy quyền thực hiện QLNN □

Chú thích:

1. Học viện Hành chính Quốc gia (2020). *Tài liệu bồi dưỡng đối với công chức ngạch chuyên viên và tương đương*, tr. 34.
2. Bộ Chính trị (2022). *Nghị quyết số 31-NQ/TW ngày 30/12/2022 về phương hướng, nhiệm vụ phát triển TP. Hồ Chí Minh đến năm 2030, tầm nhìn đến năm 2045*.
3. Vũ Hoài Nam (2022). “Đánh giá tổng quan về hệ thống pháp luật về phân quyền, phân cấp trong các lĩnh vực thuộc phạm vi quản lý nhà nước của Bộ, ngành Tư pháp”, Kỷ yếu Hội thảo khoa học: “Phân cấp, phân quyền trong một số lĩnh vực quản lý nhà nước của bộ, ngành Tư pháp giai đoạn từ nay đến năm 2030 - Thực trạng và giải pháp”.
4. *Tiếp tục hoàn thiện quy định pháp luật về phân cấp, phân quyền nhằm bảo đảm quản lý nhà nước thống nhất, hiệu quả*. <https://tcnn.vn>, ngày 20/01/2023.

Tài liệu tham khảo:

1. Chính phủ (2024). *Nghị định số 84/2024/NĐ-CP ngày 10/7/2024 về thí điểm phân cấp quản lý nhà nước một số lĩnh vực cho chính quyền TP. Hồ Chí Minh*.
2. Quốc hội (2013). *Hiến pháp năm 2013*.
3. Quốc hội (2023). *Nghị quyết số 98/2023/QH15 ngày 24/6/2023 về thí điểm một số cơ chế, chính sách đặc thù phát triển TP. Hồ Chí Minh*.
4. Quốc hội (2015, 2019). *Luật Tổ chức Chính phủ năm 2015 (sửa đổi, bổ sung năm 2019)*.
5. Quốc hội (2015, 2019). *Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2015 (sửa đổi, bổ sung năm 2019)*.
6. Quốc hội (2020). *Luật Tổ chức Quốc hội năm 2014 (sửa đổi, bổ sung năm 2020)*.